

Sanatori del Puig d'Olesa, Centelles
N.º 1, Sant Quirze de Safaja

SANT QUIRZE DE SAFAJA, 29 - h - 37

- Estimat Dràius: Seue el meu amic te malmetre com tu tens avui, acostum a tencar-me al cap buscant quelcom que li faci passar. Si et contava cap d' aquelles sores de l'altra dia, no te l' esbargiris pas i mecaria pel contrari que tu gafess una gran sola. estanet tu confirmat. Ho desigarem per un altra dia.

Bu canvi avui, sempre mal per sat t' explicaré un conte que si no es cert no n'hi faltara gaire.

L'una vegada hi havia una noia
tota blava, carregada de boixos i
de bones intencions, que tenia un
amic. L'amic deliciós; bon noi;
molts temprats, plens d'una gran
fiua, en un mot: un poeta.

Ah! però, que aquell poeta va tenir
la mala pensada de deixar-se creure
esta almas, una mena de cosa
esgarriosa, un diairet d'estupides-
ria a la qual ell donava el mal
nom de "bigoti" i que tenia la
virtud de deixar escurçona la
rostro amenaça cada vegada que li en-
sopejava amb els ulls. Estic segura
que era aquell bigoti el culpable
de tots els disgustos que el poeta de-
mava a la seva amiga, o almenys li
devia tenir molta influència. He
de contente el darrer, perquè veig
com és de gros...!

Sanatori del Puig d'Olesa. Centelles
N.º 1. Sant Quirze de Safaja

SANT QUIRZE DE SAFAJA,

Feuen port en d'obraua l'amic,
l'amiga i una rosa.

d'amic estima les flors; l'amiga
hi té una bopona. Es té res d'estimac
que si estima l'amic i estima les
flors que també estima l'amic, pr.
amic donarà una gran en tot
dues, o amiga gran en tot una. I
encara, com que estima molt més
l'amic que no s'estima ella
matriça, procederà donar-li sempre
el do i millor de les que tingué.

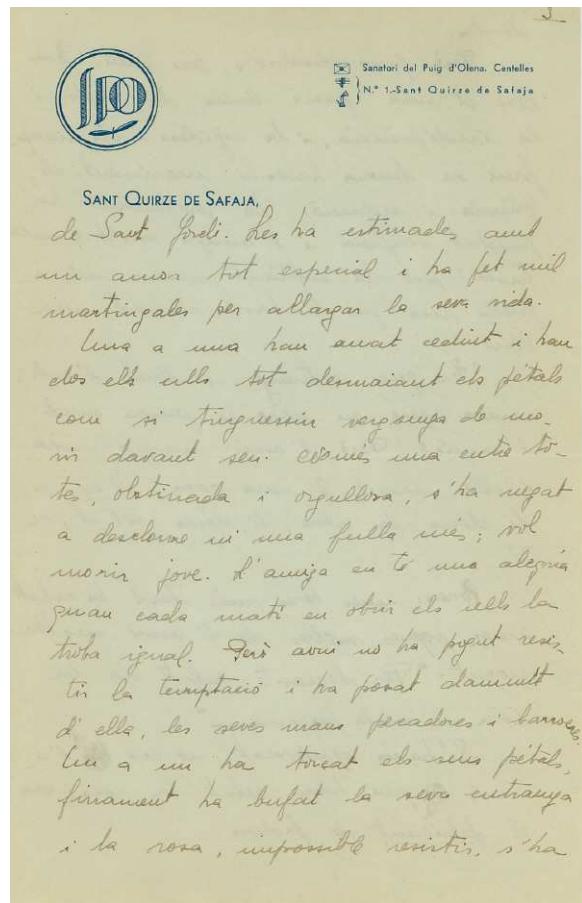
Aoni és dijous - 31 d'abril del 1837 -
i com de costum en aquest dia de
la setmana, l'amiga ha pogut despos
sar d'un riuunt de flors que ha re-

partit amb molta alginia i diligència
entre les persones "sensible a la belleza
de les flors". Ha trobat flors encantants
a tots els temperaments; ha fet i des-
fet els rams al seu gust fins que així
no ha trobat ben res que li fes plac-
ben res que fos digno de ser enviat
al seu amic dilecto. Tot era tan
poca cosa pel que ell volia donar-li...

El si... no... si... no... d'unes maragao-
des, no tenia res de serios. Seuva in-
constància!. Unes geranis? massa vul-
gars, massa castaques. Unes proteus? Oh,
no mai; oferen la vista de l'amic....

Ell estima molt les roses; pels
que tenen delicadesa de la seva
belleza perfecta. Ell en té tanta com
com d'un infant i se les mira amb
devoció quan en té a la vista. Però avui,
no te cap rosa entra les flors.

Tot el dia el cor li fa un salt:
al costat del seu llit, pudent les re-
tes del que foren les roses del dia

SANT QUIRZE DE SAFAJA,

de Sant Jordi. Des ha estinades amb
un amor tot especial i ha fet mol
martingales per allargar la seva vida.

l'ha a una han havut cedint i han
dos els ulls tot demanant els petals
com si fuguessin vergonya de més.
m' davant seu. Comès una ceba bo-
te, oliverada i orgullosa, s'ha negat
a desclavar ni una fulla més; vol
morir jove. D'auja en to una alegria
per a cada matí en obrir els ulls la
troba igual. Totò avui us ha pogut resi-
tar la temptació i ha posat clamor
d'ells, les seves més pecadores i bono-
les a mi ha tretat els seus petals,
finalment ha bufat la seva entraanya
i la rosa, impossible resistir, s'ha

dels dels.

Tenè pocs desdoblaments, seu meu! En
llor d'una fresca talla, la febre i
la indiferència, i la nigidosa i els inuenys
pren un deuora haver-hi moriment, el
gàbia i seducció. ~~de~~ profanació ha
pocedat venjada i l'amiga molt i molt
trista; però ha estatut encara més a
quella rosa que li havia donat una
lliçó.

Els seus extraus, si tant l'esti-
mava, per en veure-la penser que
l'amic? Tenè l'amic mereix molt
i ell meus te una rosa. Pròs, si
li dóna la rosa, li dóna tot el pa-
tó.

Poen: uns homes més tard han rebut
uns papers matells de l'amic una al-
morat. "Per demanar rebut de la
rosa, — mala persona. —"

S'havia equivocat: no era ~~el~~ l'a-
mici ~~qui~~ qui havia rebut la rosa; era
el fabricant de fidels.

Senatori del Puig d'Olena. Centelles
N.º 1. Sant Quirze de Safaja

4.

SANT QUIRZE DE SAFAJA,

O! Mànies: m'he deu vençut.
He dirigit sortir tot el que de més
dolent he trobat en mi. Encara
poto estar content plegué com puo en
voy pujdar dormista a mig estiu
& he dormit deliciosament. I, si he
despertat de més bon humor i no
tant níveu. Però no tot el
pue pleguir; i quan no pleguir més
imposso'm penitència.

Et totes muller? Fer tu als
mans tot el que dirigis.

feva

Miret